

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Niedziela XXXI zwykła

3 listopada 2024

LITURGIA SŁOWA

Pwt 6,2-6; Ps 18; Hbr 7,23-28; Mk 12,28b-34

Psalm responsoryjny: **Miłuję Ciebie,
Panie, mocy moja.**

Jeden z uczonych w Piśmie zbliżył się do Jezusa i zapytał Go: „Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?”. Jezus odpowiedział: „Pierwsze jest: »Słuchaj, Izraelu, Pan, Bóg nasz, Pan jest jedyny. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą«. Drugie jest to: »Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego«. Nie ma innego przykazania większego od tych”. Rzekł Mu uczoney w Piśmie: „Bardzo dobrze, Nauczycielu, słuszniesz powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary”. Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”. I już nikt więcej nie odważył się Go pytać.

Jestem zaproszony, aby w świetle Ewangelii zbadać, co jest najważniejszą wartością mojego życia. Zbliżyć się do Jezusa i w serdecznej rozmowie zapytam Go o to, co powinno być pierwsze w moim życiu? Pierwsze jest: „Słuchaj...”. Mój duchowy poziom w dużej mierze zależy od zdolności słuchania Boga, który przenika mnie i zna najlepiej moje drogi życia. Wezwanie „Słuchaj” przypomina mi, że Bóg nieustannie do mnie mówi i odkrywa przede mną swoją wolę.

Czy jestem przekonany, że Bóg do mnie codziennie przemawia? Czy słyszę, jak mówi do mnie osobiście? Czy szukam na co dzień momentów wyciszenia i skupienia? Jezus przypomina mi, że Bóg jest dla mnie Panem jedynym. Czy mógłbym w tej chwili wyznać Mu: „Jesteś jedynym Panem mojego życia”? Czy nie ukrywam w swoim sercu bożków, z czczenia których nie chcę zrezygnować? Istnieje tylko jeden sposób miłowania Boga – całym sobą. On chce całego mojego serca, całej duszy, całego umysłu i całej życiowej mocy. Jakie przeżycia wywołuje we mnie radykalny ton wypowiedzi Jezusa?

Zapytam siebie szczerze: Czy chcę kochać Boga tak, jak mówi Jezus: w sposób całkowity i bezwarunkowy? Czy nie ulegam połowiczności i kompromisom? Co najbardziej osłabia moją miłość do Boga? Powiem o tym Jezusowi.

Moja miłość do siebie i bliźniego sprawdza dojrzałość mojej miłości do Boga. Relację z Bogiem mogę budować tylko we trójkę: ja – bliźni – Bóg. Co jest mi najtrudniej pokochać w sobie i w innych?

Powiem Jezusowi o osobach, których nie potrafię zaakceptować. Kto to jest? Poproszę Go, aby uzdrowił trudne relacje w mojej rodzinie i wspólnocie.

Ks. Krzysztof Wons SDS

NOWA ENCYKLIKA PAPIEŻA FRANCISZKA

Czwarta encyklika papieża Franciszka poświęcona jest tajemnicy Bożego Serca. Według arcybiskupa Brunona Forte jest ona kluczem do zrozumienia całego nauczania obecnego papieża.

Dokument został zainspirowany obchodami 350. rocznicy objawień Najświętszego Serca Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque.

Ojciec święty przypomina, że fundamenty nabożeństwa do Najświętszego Serca zostały położone znacznie wcześniej. Przywołuje postaci mistyczek i mistyków, takich jak św. Mechtylda z Hackeborn, Juliana z Norwich, św. Gertruda czy św. Bonawentura, którym Jezus objawiał prawdę o swym przepętnionym żarliwą miłością Sercu. Podąża w tym za myślą Benedykta XVI, który napisał, że „tajemnica miłości Boga do nas nie stanowi jedynie treści kultu i nabożeństwa do Serca Jezusowego, ale

jest także treścią wszelkiej prawdziwej duchowości i pobożności chrześcijańskiej. Należy zatem podkreślić, że podstawy tego nabożeństwa są tak stare, jak samo chrześcijaństwo”.

Papież Franciszek odnosi się również do duchowych doświadczeń św. Ignacego Loyoli, św. Teresy z Lisieux, św. Faustyny Kowalskiej, a także św. Jana Pawła II, który napisał, że Serce Chrystusa jest „arcydziełem Ducha Świętego”.

Encyklika *Dilexit nos* wskazuje na głęboką potrzebę miłości i miłosierdzia w dzisiejszym świecie, której zaradzić może kontemplacja Najświętszego Serca Jezusa. To przesłanie skierowane jest nie tylko do Kościoła, ale do całego świata – aby w czasach pełnych napięć, niepewności i podziałów odnaleźć drogę do jedności, pokoju i miłości, których uosobieniem jest Chrystus.

FRAGMENTY ENCYKLIKI *DILEXIT NOS* OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA O MIŁOŚCI LUDZKIEJ I BOŻEJ SERCA JEZUSA CHRYSTUSA

1. „Umiłował nas” – mówi św. Paweł odnosząc się do Chrystusa (Rz 8, 37), abyśmy odkryli, że od tej miłości nic „nie zdoła nas odłączyć” (Rz 8, 39). Paweł stwierdzał to z przekonaniem, ponieważ sam Chrystus zapewnił o tym swoich uczniów: „Ja was umiłowałem” (J 15, 9.12). Powiedział nam także: „nazwałem was przyjaciółmi” (J 15, 15). Jego otwarte Serce uprzedza nas i czeka bezwarunkowo na nas, nie stawiając żadnych wstępnych wymagań, aby móc nas kochać i ofiarować nam

swoją przyjaźń: On pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10). Dzięki Jezusowi „myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam” (1 J 4, 16).

ZNACZENIE SERCA

2. Aby wyrazić miłość Jezusa Chrystusa, często używa się symbolu serca. Niektórzy zastanawiają się, czy dziś ma on jeszcze znaczenie. Jednak, gdy jesteśmy kuszeni, by poruszać się po powierzchni, by żyć w pośpiechu, nie wiedząc do końca dlaczego, aby stać się nienasyconymi konsumpcjonistami

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1902 Władza nie otrzymuje prawowitości moralnej sama z siebie. Nie powinna być sprawowana w sposób despotyczny, lecz działać na rzecz dobra wspólnego jako „siła moralna, oparta na wolności i świadoma ciężaru przyjętego obowiązku”:

O tyle prawo ludzkie ma istotne znamiona prawa, o ile jest zgodne z prawym rozumem. Wówczas jest jasne, że pochodzi od prawa wiecznego. O ile zaś nie jest zgodne z rozumem, nazywa się prawem niegodziwym. W takim bowiem przypadku nie ma istotnych przymiotów prawa, ale jest raczej jakąś formą przemocy.

1903 Władza jest sprawowana w sposób prawowity tylko wtedy, gdy troszczy się o dobro wspólne danej społeczności i jeśli do jego osiągnięcia używa środków moralnie dozwolonych. Jeśli sprawujący władzę ustanawiają niesprawiedliwe prawa lub podejmują działania sprzeczne z porządkiem moralnym, to rozporządzenia te nie obowiązują w sumieniu. „Wtedy władza przestaje być władzą, a zaczyna się bezprawie”.

1904 „Jest wskazane, by każda władza była równoważona przez inne władze i inne zakresy kompetencji, które by ją utrzymywały we właściwych granicach. Na tym właśnie polega zasada »państwa praworządnego«, w którym najwyższą władzę ma prawo, a nie samowola ludzi”.

i niewolnikami mechanizmów rynku, który nie interesuje się sensem naszego istnienia, to potrzebujemy przywrócić znaczenie sercu.

Co rozumiemy, gdy mówimy „serce”?

3. W klasycznej świeckiej grece termin *kardia* oznacza to, co jest najbardziej wewnętrzne w ludziach, zwierzętach i roślinach. U Homera oznacza nie tylko centrum cielesne, ale także duszę i duchowy rdzeń istoty ludzkiej. W *Iliadzie* myśl i uczucie przynależą do serca i są sobie bardzo bliskie. Serce jawi się tu jako centrum pragnienia i miejsce, w którym kształtują się ważne decyzje osoby. U Platona, serce pełni funkcję niejako „syntetyzującą” to, co jest racjonalne oraz skłonności każdego, ponieważ zarówno władza wyższych zdolności, jak i namiętności są przekazywane przez żyły, które zbiegają się w sercu. Tak więc, od starożytności, zdawaliśmy sobie sprawę z tego, jak ważne jest postrzeganie istoty ludzkiej nie jako sumy różnych zdolności, ale jako świata duszy i ciała, z jednoczącym centrum, które nadaje znaczenie i ukierunkowanie wszystkiemu, czego dana osoba doświadcza.

4. Biblia mówi, że „żywe jest słowo Boże, skuteczne (...) zdolne osądzić pragnienia i myśli serca” (*Hbr 4, 12*). W ten sposób mówi nam o rdzeniu, o sercu, które kryje się za tym, co zewnętrzne, a nawet za powierzchownymi myślami, które nas dezorientują. Uczniowie z Emaus, podczas swej tajemniczej wędrówki ze zmartwychwstałym Chrystusem, przeżywali chwile udręki, zagubienia, rozpacz, rozczarowania. A jednak, ponad tym wszystkim i pomimo wszystko, coś

działo się w głębi ich wnętrza: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze?” (*Łk 24, 32*).

5. Serce jest jednocześnie miejscem szczerości, w którym nie można oszukiwać ani udawać. Zwykle wskazuje na prawdziwe intencje, na to, co naprawdę myślimy, w co wierzymy i czego naprawdę pragniemy, oraz na „sekrety”, których nikomu nie zdradzamy; krótko mówiąc, na nagą prawdę. Chodzi o to, co nie jest pozorem ani kłamstwem, lecz jest autentyczne, prawdziwe, całkowicie osobiste. Dlatego właśnie Dalila pytała Samsona, który nie zdradził jej sekretu swojej siły: „Jak ty możesz mówić, że mnie kochasz, skoro serce twoje nie jest ze mną złączone?” (*Sdz 16, 15*). Dopiero, gdy wyjawił jej swój ukryty sekret, ona zrozumiała, „że jej otworzył całe swe serce” (*Sdz 16, 18*).

6. Ta prawda o każdej osobie jest często ukryta w wielkim „gąszczu”, co sprawia, że trudno jest osiągnąć pewność poznania siebie, a tym bardziej poznania innej osoby: „Serce jest zdradliwsze niż wszystko inne i niepoprawne – któż je zgłębi?” (*Jr 17, 9*). Rozumiemy zatem, dlaczego Księga Przysłów wzywa nas: „Z całą pilnością strzeż swego serca, bo życie tam ma swoje źródło. Przewrotności ust się wystrzegaj, od fałszu warg bądź z daleka!” (*4, 23-24*). Sam wygląd, udawanie i oszustwo niszczą i wypaczają serce. Niezależnie od wielu prób pokazania lub wyrażenia czegoś, czym nie jesteśmy, to w

sercu rozgrywa się wszystko: tam nie liczy się to, co pokazujemy na zewnątrz ani to, co ukrywamy – tam jesteśmy sobą. I to jest podstawa każdego rzetelnego planu dla naszego życia, ponieważ nie można zbudować nic wartościowego bez serca. Pozory i kłamstwa oferują jedynie pustkę.

7. Jako metaforę, pozwólcie mi przypomnieć coś, o czym już opowiadałem przy innej okazji. „Pamiętam, że na karnawał, kiedy byliśmy dziećmi, babcia robiła nam chruściki, a ciasto, z którego je robiła, było bardzo cienkie. Później, wrzucała je na olej i to ciasto pęczniało, pęczniało... A kiedy je zaczynaliśmy jeść, okazywało się puste. Te chruściki w dialekcie nazywały się «bugie» [«kłamstwa»]. I sama babcia wyjaśniała, dlaczego: «Te chruściki są jak kłamstwa, wydają się wielkie, a w środku nie ma nic, nie ma tam żadnej prawdy; nie ma nic treściwego»”.

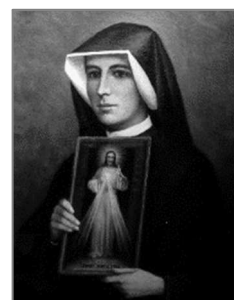
8. Zamiast szukać powierzchownej satysfakcji i odgrywać rolę przed innymi, najlepiej jest pozwolić, aby pojawiły się pytania, które mają znaczenie: kim naprawdę jestem, czego szukam, jaki sens chcę nadać swojemu życiu, moim wyborom czy działaniom, dlaczego i w jakim celu jestem na tym świecie, jak będę oceniać moje życie, gdy dobiegnie ono końca, jakie znaczenie chciałbym, aby miało wszystko, co przeżywam, kim chcę być wobec innych, kim jestem przed Bogiem. Te pytania prowadzą mnie do mojego serca.

Cdn.

Z DZIENNICZKA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Cieszę się, że mogę cierpieć dla Boga i dusz, które dostały miłosierdzia Jego w tych dniach. Widząc tak wiele dusz, które w tych dniach dostały miłosierdzia Bożego, niczym sobie poczytuję trud i cierpienie, chociażby największe i chociażby miały trwać do końca świata, ponieważ one mają koniec, a dusze, które się przez to nawróciły, są uratowane od mąk nieskończonych. Miałam wielką radość widząc innych powracających do źródła szczęścia, na łono miłosierdzia Bożego

(Dz. 421).

ODPUST ZA ZMARŁYCH

Do 8 listopada można codziennie zyskać jeden odpust zupełny za jedną duszę w czyścicu cierpiącą, Należy wypełnić wszystkie warunki zwykłe oraz wykonać: pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych. Można odpust ten ofiarować jedynie za zmarłych. Nauka o odpustach łączy się z tajemnicą Bożego Miłosierdzia. W sakramencie pojednania człowiek otrzymuje przebaczenie wyznanych grzechów, za które szczerze żałuje. Dzięki temu może on osiągnąć wieczne zbawienie.

Uzyskane przebaczenie nie uwalnia jednak od kar doczesnych (czasowych), które spotykają nas za życia lub po śmierci w czyścicu. Uwolnieniu od tych kar służy właśnie obfity skarbiec odpustów Kościoła.

Odpust jest to darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy.

Rozróżnia się odpusty częściowe i zupełne (zależnie od tego, w jakim stopniu uwalniają nas od kary doczesnej). Odpusty te może zyskiwać każdy ochrzczony po spełnieniu odpowiednich warunków dla siebie lub ofiarowywać je za zmarłych. Warunki zwykłe uzyskania odpustu zupełnego:

- Brak jakiegokolwiek przywiązania do grzechu, nawet powszedniego (jeżeli jest brak całkowitej dyspozycji – zyskuje się odpust częściowy);
- Stan łaski uświęcającej (brak nieodpuszczonego grzechu ciężkiego) lub spowiedź sakramentalna;
- Przyjęcie Komunii świętej;
- Odmówienie modlitwy (np. Wierzę w Boga..., Ojcze nasz..., Zdrowaś Maryjo) w intencjach papieża. Nie chodzi o modlitwę w intencji samego papieża, choć ta modlitwa jest bardzo cenna. Modlitwa związana z odpustem ma być skierowana w intencji tych spraw, za które modli się każdego dnia papież;
- Wykonanie czynności związanej z odpustem, np. nawiedzenie cmentarza i odmówienie modlitwy za zmarłych.

OGŁOSZENIA

1. Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła.
2. Dzisiaj zapraszamy na Adorację Najświętszego Sakramentu o godz. **18:00** połączoną z modlitwą za zmarłych.
3. W listopadzie zapraszamy na modlitwę w intencji zmarłych – codziennie o godz. **18:15**, natomiast w środy zapraszamy na **nabożeństwo do MB Nieustającej Pomocy** o godz. **18:00**.
4. Można jeszcze składać **wypominki** za zmarłych – w zakrystii lub kancelarii. Przez cały rok odprawiamy Msze św. w tych intencjach – w poniedziałki o **18:30**.
5. Następną sobota jest drugą sobotą miesiąca – zapraszamy na Mszę św. przy obrazie Matki Boskiej Muranowskiej o godz. **9.00**. Po Mszy św. – Różaniec prowadzony przez Różę Różańca Rodziców.
6. W środę, 6 listopada, grupa młodzieży z naszego duszpasterstwa przyjmie sakrament bierzmowania podczas uroczystej Mszy św. o godz. **18.30**, której przewodniczył będzie **bp Michał Janocha**. Prosimy o modlitwę za Kandydatów do bierzmowania.
7. **Zapisy na kolędę** rozpoczną się od wtorku, 5 listopada. **Kolęda** odbędzie się po nowym roku. Zapisać się można przez parafialną stronę internetową, a dla osób nie korzystających z internetu, zapisy odbywają się w kancelarii lub zakrystii.
8. Dziś po Mszy św. o godz. **8:30** – spotkanie Żywego Różańca.
9. Trwają **katechezy**, na które zapraszamy dorosłych i młodzież, które odbywają się w **poniedziałki i czwartki o godz. 19:30 w kościele**.
10. Wspomnienia liturgiczne: poniedziałek – **św. Karola Boromeusza**, biskupa; Sobota – Święto poświęcenia Bazyliki na Lateranie.

Konto parafii św. Augustyna:
56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl
Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.
